Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 25. jūnijā*

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā – Līdzekļu iesaldēšana – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā – Padomes pienākums pārbaudīt, ka trešās valsts iestādes lēmums ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā

Lietā T-295/19

Oleksandr Viktorovych Klymenko, ar dzīvesvietu Maskavā (Krievija), ko pārstāv *M. Phelippeau*, advokāts,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *A. Vitro* un *P. Mahnič*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2019, L 64, 7. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 (2019. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2019, L 64, 1. lpp.), ciktāl ar šiem aktiem prasītāja vārds ir saglabāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām tiek piemēroti šie ierobežojošie pasākumi,

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Špīlmans [*D. Spielmann*], tiesneši O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] un R. Mastrojāni [*R. Mastroianni*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Šī lieta ir daļa no tiesvedībām, kuras ir saistītas ar ierobežojošajiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā pēc Kijevas (Ukraina) Neatkarības laukumā notiekošo demonstrāciju apspiešanas 2014. gada februārī.

2 Prasītājs *Oleksandr Viktorovych Klymenko* ieņēma Ukrainas ieņēmumu un nodokļu ministra amatu.

3 2014. gada 5. martā Eiropas Savienības Padome pieņēma Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.). Tajā pašā dienā Padome pieņēma Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.).

4 Lēmuma 2014/119 1. un 2. apsvērumā ir precizēts šādi:

> "(1) Padome 2014. gada 20. februārī kategoriski nosodīja jebkādu vardarbības pielietošanu Ukrainā. Tā aicināja nekavējoties izbeigt vardarbību Ukrainā un pilnībā ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības. Tā aicināja Ukrainas valdību ievērot maksimālu savaldību un opozīcijas līderus – norobežoties no tiem, kuri pielieto radikālu rīcību, tostarp vardarbību.
>
> (2) Padome 2014. gada 3. martā vienojās koncentrēt ierobežojošos pasākumus uz līdzekļu iesaldēšanu un atgūšanu personām, kas identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, lai nostiprinātu un atbalstītu tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu Ukrainā."

5 Lēmuma 2014/119 1. panta 1. un 2. punktā ir noteikts šādi:

> "1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir pielikumā uzskaitīto personu, kuras ir identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personu, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, un ar minētajām personām saistītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.
>
> 2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām netiek tieši vai netieši darīti pieejami nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi."

6 Šīs līdzekļu iesaldēšanas noteikumi ir definēti Lēmuma 2014/119 1. panta 3.–6. punktā.

7 Atbilstoši Lēmumam 2014/119 ar Regulu Nr. 208/2014 ir noteikta attiecīgo ierobežojošo pasākumu pieņemšana, un šo pasākumu nosacījumi būtībā ir noteikti identiski tiem, kādi tie ir minētajā lēmumā.

8 Personu, uz kurām attiecas Lēmums 2014/119 un Regula Nr. 208/2014, vārdi ir ietverti sarakstā, kas ir iekļauts minētā lēmuma pielikumā un minētās regulas I pielikumā (turpmāk tekstā – "saraksts"), tostarp norādot pamatojumu viņu iekļaušanai sarakstā. Prasītāja vārds sākumā nebija iekļauts šajā sarakstā.

9 Lēmums 2014/119 un Regula Nr. 208/2014 tika grozīti ar Padomes Īstenošanas Lēmumu 2014/216/KĀDP (2014. gada 14. aprīlis), ar ko īsteno Lēmumu 2014/119 (OV 2014, L 111, 91. lpp.), un ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 381/2014 (2014. gada 14. aprīlis), ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2014, L 111, 33. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "2014. gada aprīļa akti").

10 Ar 2014. gada aprīļa aktiem prasītāja vārds tika pievienots attiecīgajam sarakstam ar identificējošu informāciju "bijušais ieņēmumu un nodevu ministrs" un šādu pamatojumu:

"Pret šo personu Ukrainā notiek izmeklēšana par dalību noziegumos saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu piesavināšanos un to nelikumīgu pārsūtīšanu ārpus Ukrainas."

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 30. jūnijā, prasītājs cēla prasību, kas reģistrēta ar lietas numuru T-494/14 un kas arī attiecās uz 2014. gada aprīļa aktu atcelšanu, ciktāl tie attiecas uz viņu.

12 2015. gada 29. janvārī Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 24, 16. lpp.), un Regulu (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 24, 1. lpp.).

13 Ar Lēmumu 2015/143 no 2015. gada 31. janvāra tika precizēti kritēriji to personu iekļaušanai sarakstā, uz kurām attiecas līdzekļu iesaldēšana. Konkrēti Lēmuma 2014/119 1. panta 1. punkts tika aizstāts ar šādu tekstu:

"1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir pielikumā uzskaitīto personu, kuras ir identificētas kā tādas, kas ir atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un personu, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ukrainā, īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, un ar minētajām personām saistītu fizisku vai juridisku personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē.

Šajā lēmumā personas, kas ir identificētas kā tādas, kas ir atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ietver arī tādas personas, saistībā ar kurām Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu:

a) par Ukrainas publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos vai par līdzdalību tādā darbībā; vai

b) par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai, tādējādi radot zaudējumus Ukrainas publiskajiem līdzekļiem vai aktīviem, vai par līdzdalību tādā darbībā."

14 Ar Regulu 2015/138 Regula Nr. 208/2014 tika grozīta atbilstoši Lēmumam 2015/143.

15 2015. gada 5. martā Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 62, 25. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 62, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "2015. gada marta akti"). Ar Lēmumu 2015/364, pirmkārt, tika aizstāts Lēmuma 2014/119 5. pants, pagarinot ierobežojošo pasākumu piemērošanu attiecībā uz prasītāju līdz 2016. gada 6. martam, un, otrkārt, ar to tika grozīts pēdējā minētā lēmuma pielikums. Ar Īstenošanas regulu 2015/357 attiecīgi tika grozīts Regulas Nr. 208/2014 I pielikums.

16 Ar 2015. gada marta aktiem prasītāja vārds sarakstā tika saglabāts ar identificējošu informāciju "bijušais ieņēmumu un nodevu ministrs" un šādu jaunu pamatojumu:

"Persona, pret kuru Ukrainas iestādes veic kriminālprocesu par nelikumīgu publisko līdzekļu vai aktīvu piesavināšanos un par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai, tādējādi radot zaudējumus Ukrainas publiskajiem līdzekļiem vai aktīviem."

17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 15. maijā, prasītājs cēla prasību, kura reģistrēta ar lietas numuru T-245/15 un ar kuru tostarp tiek lūgts atcelt 2015. gada marta aktus, ciktāl tie attiecas uz viņu.

18 Padome 2016. gada 4. martā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2016/318, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2016, L 60, 76. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2016/311, ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2016, L 60, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "2016. gada marta akti").

19 Ar 2016. gada marta tiesību aktiem ierobežojošo pasākumu piemērošana tostarp attiecībā uz prasītāju tika pagarināta līdz 2017. gada 6. martam, negrozot viņa iekļaušanas sarakstā pamatojumu salīdzinājumā ar 2015. gada marta tiesību aktu pamatojumu.

20 Ar procesuālu rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 28. aprīlī, prasītājs atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 86. pantam grozīja savu prasības pieteikumu lietā T-245/15, lūdzot arī 2016. gada marta aktu atcelšanu, ciktāl tie attiecas uz viņu.

21 Ar 2016. gada 10. jūnija rīkojumu *Klymenko*/Padome (T-494/14, EU:T:2016:360), kas pieņemts, balstoties uz Reglamenta 132. pantu, Vispārējā tiesa apmierināja šā sprieduma 11. punktā minēto prasību, atzīstot to par acīmredzami pamatotu un līdz ar to atceļot 2014. gada aprīļa aktus, ciktāl tie attiecās uz prasītāju.

22 2017. gada 3. martā Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2017/381, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2017, L 58, 34. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2017, L 58, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "2017. gada marta akti").

23 Ar 2017. gada marta aktiem ierobežojošo pasākumu piemērošana tika pagarināta līdz 2018. gada 6. martam, negrozot prasītāja iekļaušanas sarakstā pamatojumu salīdzinājumā ar 2015. gada marta aktu pamatojumu.

24 Ar procesuālo rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 27. martā, prasītājs no jauna grozīja prasību lietā T-245/15, lūdzot arī 2017. gada marta aktu atcelšanu, ciktāl tie attiecas uz viņu.

25 Ar 2017. gada 8. novembra spriedumu *Klymenko*/Padome (T-245/15, nav publicēts, EU:T:2017:792) Vispārējā tiesa pilnībā noraidīja šā sprieduma 17., 20. un 24. punktā minētos prasītāja prasījumus.

26 2018. gada 5. janvārī prasītājs par 2017. gada 8. novembra spriedumu *Klymenko*/Padome (T-245/15, nav publicēts, EU:T:2017:792) Tiesā iesniedza apelācijas sūdzību, kas reģistrēta ar numuru C-11/18 P.

27 2018. gada 5. martā Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2018/333, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2018, L 63, 48. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2018/326, ar ko īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2018, L 63, 5. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "2018. gada marta akti").

28 Ar 2018. gada marta aktiem attiecīgo ierobežojošo pasākumu piemērošana tika pagarināta līdz 2019. gada 6. martam, negrozot prasītāja iekļaušanas sarakstā pamatojumu salīdzinājumā ar 2015. gada marta aktu pamatojumu.

29 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 30. aprīlī, prasītājs cēla prasību, kura reģistrēta ar numuru T-274/18 un kurā tiek lūgts atcelt 2018. gada marta aktus, ciktāl tie attiecas uz viņu.

30 Laikposmā no 2018. gada decembra līdz 2019. gada februārim starp Padomi un prasītāju notika vairāku vēstuļu apmaiņa saistībā ar iespējamo attiecīgo ierobežojošo pasākumu pagarināšanu attiecībā uz prasītāju. Konkrēti, Padome nosūtīja prasītājam vairākas Ukrainas Ģenerālprokuratūras (turpmāk tekstā – "ĢP") vēstules par kriminālprocesiem, kuri ir uzsākti pret viņu un uz kuriem tā pamatojās, lai plānotu minēto pagarināšanu.

31 2019. gada 4. martā Padome pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2019/354, ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2019, L 64, 7. lpp.), un Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2019, L 64, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie akti").

32 Ar apstrīdētajiem aktiem attiecīgo ierobežojošo pasākumu piemērošana tika pagarināta līdz 2020. gada 6. martam un prasītāja vārds tika saglabāts sarakstā ar tādu pašu pamatojumu kā iepriekš 16. punktā atgādinātais, kam bija pievienots šāds precizējums:

"Padomes dosjē iekļautā informācija liecina, ka *Klymenko* kunga tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu aizsardzību tiesā tika ievērotas kriminālprocesā, uz kuru Padome pamatojās. To jo īpaši apliecina izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmums sniegt atļauju veikt īpašu izmeklēšanu *in absentia*."

33 Padome ar 2019. gada 5. marta vēstuli informēja prasītāju par ierobežojošo pasākumu saglabāšanu attiecībā uz viņu. Tā atbildēja uz apsvērumiem, kurus prasītājs bija formulējis 2018. gada 19. decembra, kā arī 2019. gada 21. janvāra un 4. februāra sarakstē, un pārsūtīja viņam apstrīdētos aktus. Tā arī norādīja termiņu, kurā viņam jāiesniedz apsvērumi, pirms tiek pieņemts lēmums par iespējamo viņa vārda saglabāšanu sarakstā.

Fakti, kas norisinājušies pēc šīs prasības celšanas

34 Vispārējā tiesa ar 2019. gada 11. jūlija spriedumu *Klymenko*/Padome (T-274/18, EU:T:2019:509) atcēla 2018. gada marta aktus, ciktāl tie attiecās uz prasītāju.

35 Ar 2019. gada 26. septembra spriedumu *Klymenko*/Padome (C-11/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:786) Tiesa atcēla, pirmkārt, 2017. gada 8. novembra spriedumu *Klymenko*/Padome (T-245/15, nav publicēts, EU:T:2017:792) (skat. šā sprieduma 25. punktu) un, otrkārt, 2015. marta aktus, 2016. marta aktus un 2017. gada marta aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

36 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 3. maijā, prasītājs cēla šo prasību.

37 2019. gada 29. jūlijā Padome iesniedza iebildumu rakstu.

38 Tiesvedības rakstveida daļa tika pabeigta 2019. gada 20. septembrī, jo prasītājs noteiktajā termiņā nebija iesniedzis replikas rakstu.

39 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, lieta tika nodota piektajai palātai, kurā tika noteikts jauns tiesnesis referents.

40 Vispārējā tiesa 2019. gada 20. novembrī uzaicināja puses Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros iesniegt tai savus apsvērumus par secinājumiem, kas izskatāmajās lietās ir jāizdara attiecīgi no 2019. gada 11. jūlija sprieduma *Klymenko*/Padome (T-274/18, EU:T:2019:509) un 2019. gada 26. septembra sprieduma *Klymenko*/Padome (C-11/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:786). Lietas dalībnieki šo pasākumu izpildīja noteiktajā termiņā.

41 Atbilstoši Reglamenta 106. panta 3. punktam, ja trīs nedēļu laikā pēc dokumenta par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas nav iesniegts pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu, Vispārējā tiesa var nolemt, ka prasība izlemjama bez tiesvedības mutvārdu daļas. Šajā lietā Vispārējā tiesa, uzskatot, ka tā ir guvusi pietiekamu informāciju no lietas materiāliem, un nepastāvot šādam pieteikumam, ir nolēmusi izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.

42 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

– atcelt apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz viņu;

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

43 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– pakārtoti, ja apstrīdētie akti ir jāatceļ daļā, kurā tie attiecas uz prasītāju, nolemt, ka Lēmuma 2019/354 sekas paliek spēkā līdz Īstenošanas regulas 2019/352 daļējas atcelšanas spēkā stāšanās brīdim.

Juridiskais pamatojums

44 Prasītājs prasības pamatošanai izvirza piecus pamatus: ar pirmo tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, ar otro tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ar trešo tiek apgalvots, ka nav juridiskā pamata, ar ceturto tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda vērtējumā, un ar piekto – ka ir pārkāptas tiesības uz īpašumu.

45 Vispirms ir jāizvērtē otrais un ceturtais pamats, aplūkojot tos kopā, ciktāl ar tiem Padomei tostarp tiek pārmests, ka tā nav pārbaudījusi, vai Ukrainas iestādes ir ievērojušas prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – no kā izrietot kļūda vērtējumā, kas pieļauta, pieņemot apstrīdētos aktus.

46 Šajos pamatos prasītājs, pamatojoties uz 2018. gada 19. decembra spriedumu *Azarov*/Padome (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), tostarp norāda, ka Padome nav pārbaudījusi, vai ĢP pieņemtais lēmums, uz kuru tā balstījās, lai saglabātu attiecībā uz viņu noteiktos ierobežojošos pasākumus, ir ticis pieņemts, ievērojot viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

47 Šajā ziņā prasītājs pārmet Padomei, ka tā ir veikusi nepietiekamas pārbaudes un patvaļīgi noraidījusi viņa iesniegtos apsvērumus par dažādajiem ĢP iesniegtajiem dokumentiem.

48 Konkrētāk, prasītājs apgalvo, ka Kijevas Pečerskas rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmums (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmums"), ar kuru attiecībā uz viņu ir atļauts uzsākt īpašu aizmugurisku izmeklēšanu – pretēji Padomes apgalvotajam – nav pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kuras tostarp ir paredzētas Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību

aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK") 6. un 13. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 47. pantā. Proti, pirmkārt, šis nolēmums neesot varējis tikt nekādi pārsūdzēts un, otrkārt, tas esot ticis pieņemts, pārkāpjot Ukrainas Kriminālprocesa kodeksa (turpmāk tekstā – "Kriminālprocesa kodekss") prasības. Prasītājs uzsver, ka, lai gan viņš par to ir informējis Padomi, tā šajā ziņā nav veikusi nekādu padziļinātu pārbaudi.

49 Turklāt prasītājs uzskata, ka attiecībā uz viņu Ukrainā notiekošā kriminālprocesa ilgums nav saprātīgs ECPAK 6. panta 1. punkta izpratnē un ka pat pēc izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmuma ir acīmredzams, ka vienīgais Ukrainas iestāžu izvirzītais mērķis esot pamatot attiecīgo ierobežojošo pasākumu saglabāšanu.

50 Proti, kopš pirmstiesas izmeklēšanas uzsākšanas par to atbildīgās iestādes –nepastāvot pierādījumiem – esot tikai kavējušas lietas izskatīšanu un nav pieņēmušas nekādu lēmumu nodot lietu tiesai vai izbeigt procesu, tādējādi pārkāpjot Kriminālprocesa kodeksu.

51 Padome – kā izriet no tās 2019. gada 5. marta vēstules – it īpaši norāda, ka tā ir ņēmusi vērā prasītāja apsvērumus, ir pārbaudījusi to pamatotību un, ņemot vērā no ĢP saņemto informāciju, ir uzskatījusi, ka ir pietiekami iemesli prasītāja vārda saglabāšanai sarakstā. Padome uzskata, ka sarakstē ar prasītāju tā ir pārbaudījusi viņa izvirzītos argumentus, uzdodot precīzus jautājumus un saņemot skaidrojumus no ĢP. Turklāt prasītājs procedūrās, kas uz viņu attiecas, Ukrainā esot īstenojis savas tiesības uz advokāta pārstāvību un viņš savas tiesības esot izmantojis lietderīgi – kā rezultātā viņa prasības dažkārt ir tikušas apmierinātas.

52 Bez tam no sarakstes, ko prasītājs nosūtīja Padomei, neizrietot, ka viņš būtu izmantojis Kriminālprocesa kodeksā viņam pieejamos iebildumu vai apstrīdēšanas veidus saistībā ar noteiktām procesuālām situācijām, piemēram, izmeklēšanas apturēšanu vai faktu, ka izmeklēšana nav pabeigta paredzētajā terminā.

53 Padome turklāt atgādina, ka attiecībā uz prasītāju ir pieņemti dažādi tiesu nolēmumi. Runa esot par Kijevas Pečerskas rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša pieņemtu lēmumu par apcietinājumu, lai nodrošinātu prasītāja piedalīšanos tiesvedībā, par 2017. gada 1. marta atļauju veikt izmeklēšanu saistībā ar procesu 42017000000000113 (turpmāk tekstā – "process Nr. 113") un lēmumu, ar kuru atļauts uzsākt īpašu aizmugurisku izmeklēšanu procedūrā ar numuru 42014000000000521 (turpmāk tekstā – "process Nr. 521"). Papildus tam no citiem apstākļiem, tādiem kā, piemēram, 2017. gada 21. aprīļa paziņojums prasītāja advokātiem par tiesas izmeklēšanas beigām, kas tiem dod piekļuvi lietas materiāliem, izrietot, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ar viņu saistītajos procesos ir tikušas ievērotas.

54 Tādējādi prasītāja advokāti esot tikuši informēti par notiekošajiem procesiem, bet esot izmantojuši faktu, ka viņš neatrodas Ukrainā, lai norādītu uz procesuāliem trūkumiem un lai izvairītos no tā, ka viņš ierodas tiesā.

55 Visbeidzot Padome uzskata, ka tā varēja pārbaudīt, vai noteikts skaits kriminālprocesa norises laikā pieņemto lēmumu ir pieņemti, ievērojot prasītāja tiesības uz aizstāvību un uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

56 Attiecībā uz prasītāja argumentiem par izmeklēšanas pārmērīgo ilgumu un apsūdzības neesamību attiecībā uz viņu Padome norāda, ka tā šajā ziņā ir lūgusi un saņēmusi paskaidrojumus no Ukrainas iestādēm un ka izmeklēšana attiecībā uz procesu Nr. 113. un procesu Nr. 521 tika pabeigta attiecīgi 2017. un 2018. gada oktobrī – tas liecinot par procesa virzību.

57 Padome turklāt norāda, ka, pretēji prasītāja apgalvotajam, tā ir balstījusies uz pietiekami drošiem faktiem, ciktāl tā ir sniegusi pierādījumus, kas pierāda, pirmkārt, kriminālprocesu esamību pret prasītāju saistībā ar Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos un, otrkārt, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu ievērošanu.

58 Savā atbildē uz iepriekš 40. punktā minēto jautājumu Padome visbeidzot apgalvo, ka no visas sarakstes ar prasītāju izriet, ka tā saziņā ar ĢP ir pārbaudījusi prasītāja vēstulēs izvirzītos argumentus, uzdodot precīzus jautājumus un iegūstot sīkākus paskaidrojumus.

59 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka ierobežojošo pasākumu kontroles ietvaros Eiropas Savienības tiesām principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma kontrole, ņemot vērā pamattiesības, kuras ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa un kuru skaitā ir Hartas 47. un 48. pantā aizsargātās tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 40. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2019. gada 26. septembris, *Klymenko*/Padome, C-11/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:786, 21. un 22. punkts un tajos minētā judikatūra).

60 Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte nozīmē, ka, pārbaudot lēmuma par personas vārda iekļaušanu to personu sarakstā, kurām piemērojami ierobežojoši pasākumi, pamatā esošo iemeslu tiesiskumu, Savienības tiesai ir jānodrošina, lai šis lēmums, kam attiecībā uz šo personu ir individuāla piemērojamība, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, uz kuriem balstās minētais lēmums – tādējādi pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai norādīto iemeslu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu minēto aktu pamatojumam, ir pamatoti (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

61 Tādu ierobežojošo pasākumu pieņemšana un atstāšana spēkā, kādi ir paredzēti grozītajā Lēmumā 2014/119 un grozītajā Regulā Nr. 208/2014, kas ir pieņemti attiecībā uz personu, kura ir identificēta kā atbildīga par trešās valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, būtībā ir balstīti uz šajā ziņā kompetentas šīs valsts iestādes lēmumu uzsākt un veikt krimināllizmeklēšanu attiecībā uz šo personu par noziedzīgu nodarījumu saistībā ar valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Tādējādi, lai gan saskaņā ar iepriekš 13. punktā atgādināto iekļaušanas sarakstā kritēriju Padome var balstīt ierobežojošos pasākumus uz trešās valsts lēmumu, šīs iestādes pienākums ievērot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nozīmē, ka tai ir jāpārliecinās, ka trešo valstu iestādes, kas ir pieņēmušas minēto lēmumu, ir ievērojušas šīs tiesības (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Prasība Padomei pārbaudīt faktu, ka trešo valstu lēmumi, uz kuriem tā iecerējusi balstīties, ir tikuši pieņemti, ievērojot šīs tiesības, ir vērsta uz to, lai nodrošinātu, ka līdzekļu iesaldēšanas pasākumu pieņemšana vai saglabāšana notiek, balstoties tikai uz pietiekami pārliecinošu faktisko pamatojumu, un tādējādi aizsargātu attiecīgās personas vai vienības. Līdz ar to Padome var uzskatīt, ka šādu pasākumu veikšana vai saglabāšana ir balstīta uz pietiekami pārliecinošu faktisko pamatojumu tikai pēc tam, kad tā pati ir pārbaudījusi, ka tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir tikušas ievērotas attiecīgās trešās valsts lēmuma, uz kuru tā grasās balstīties, pieņemšanas laikā (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka apstāklis, ka trešā valsts ir viena no valstīm, kas ir pievienojušās ECPAK, nozīmē, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesai (turpmāk tekstā – "ECT") ir jāuzrauga ECPAK garantētās pamattiesības, kuras atbilstoši LES 6. panta 3. punktam kā vispārējie principi ir daļa no Savienības

tiesībām, šis apstāklis tomēr nevar padarīt par lieku šā sprieduma 63. punktā atgādināto pārbaudes prasību (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 Atbilstoši judikatūrai Padomei ierobežojošo pasākumu attiecībā uz kādu personu vai vienību pieņemšanas vai saglabāšanas pamatojumā vien ļoti kodolīgi ir jāatspoguļo iemesli, kādēļ tā uzskata, ka trešās valsts lēmums, uz kuru tā iecerējusi balstīties, ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Turklāt Padomei, lai izpildītu savu pienākumu norādīt pamatojumu, tiesību aktos, ar kuriem tiek noteikti ierobežojoši pasākumi, ir jāatspoguļo, ka tā ir pārbaudījusi, ka trešās valsts lēmums, uz kuru tā balsta šos pasākumus, ir ticis pieņemts, ievērojot minētās tiesības (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Visbeidzot, kad tā pieņem vai atstāj spēkā tādus ierobežojošos pasākumus kā izskatāmajā lietā, balstoties uz trešās valsts lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu un veikšanu pret attiecīgo personu par tās izdarītu publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos, Padomei, pirmkārt, ir jāpārliecinās, ka šīs trešās valsts iestādes, pieņemot minēto lēmumu, ir ievērojušas personas, uz kuru attiecas konkrētais kriminālprocess, tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un, otrkārt, lēmumā, ar ko nosaka ierobežojošus pasākumus, ir jānorāda iemesli, kuru dēļ tā uzskata, ka minētais trešās valsts lēmums ir pieņemts, ievērojot šīs tiesības (spriedums, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 47. punkts).

67 Šo judikatūrā iedibināto principu gaismā ir jāizvērtē, vai Padome šos pienākumus ir izpildījusi.

68 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan ir taisnība, ka Padome apstrīdētajos aktos (skat. šā sprieduma 32. punktu) ir minējusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka Ukrainas iestāžu lēmums pret prasītāju uzsākt un veikt kriminālprocesu par valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, tomēr ir jāpārbauda, vai Padome ir pamatoti uzskatījusi, ka minētās iestādes procesos, uz kuriem ir balstīti apstrīdētie akti, ir ievērojušas minētās prasītāja tiesības.

69 Proti, motīvu pamatotības pārbaude, kas attiecas uz apstrīdēto aktu tiesiskumu pēc būtības un šajā gadījumā ietver pārbaudi, vai Padomes norādītie apstākļi ir konstatēti un vai ar tiem var pierādīt, ka Ukrainas iestādes ir ievērojušas šīs tiesības, ir jānošķir no jautājuma par pamatojumu, kas attiecas uz būtisku formas prasību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, Padome/*Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 60. un 61. punkts), un tās ir tikai nenovēršamas sekas Padomes pienākumam iepriekš pārliecināties par minēto tiesību ievērošanu.

70 Attiecībā uz prasītāju ir piemēroti jauni ierobežojošie pasākumi, kas noteikti ar apstrīdētajiem aktiem, pamatojoties uz iekļaušanas sarakstā kritēriju, kas izklāstīts Lēmuma 2014/119 1. panta 1. punktā, kā tas ir precizēts Lēmumā 2015/143, kā arī izklāstīts Regulas Nr. 208/2014 3. pantā, kā tas ir precizēts Regulā 2015/138 (skat. šā sprieduma 13. un 14. punktu). Šis kritērijs paredz to personu līdzekļu iesaldēšanu, kuras ir identificētas kā atbildīgas par Ukrainas valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, tostarp personas, attiecībā uz kurām Ukrainas iestādes veic izmeklēšanu.

71 Ir jākonstatē, ka Padome, lai pieņemtu lēmumu saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, ir balstījusies uz apstākli, ka attiecībā uz viņu Ukrainas iestādes veic kriminālprocesu par valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos saistībā ar amatpersonas statusa ļaunprātīgu izmantošanu, un šī procesa esamība tika konstatēta ar ĢP vēstulēm, kuru kopijas prasītājs ir saņēmis (skat. šā sprieduma 30. punktu).

72 Tātad ierobežojošo pasākumu saglabāšana attiecībā uz prasītāju, tāpat kā lietās, kurās tika pasludināts 2019. gada 26. septembra spriedums *Klymenko*/Padome (C-11/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:786) un 2019. gada 11. jūlija spriedums *Klymenko*/Padome (T-274/18, EU:T:2019:509), bija balstīta uz Ukrainas iestāžu lēmumu uzsākt un veikt krimināllizmeklēšanas par Ukrainas valstij piederošo līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos.

73 Tāpat ir jānorāda, ka, ar apstrīdētajiem aktiem grozot Lēmuma 2014/119 pielikumu un Regulas Nr. 208/2014 I pielikumu, Padome ir pievienojusi jaunu tiesībām uz aizstāvību un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pilnībā veltītu sadaļu, kas ir iedalīta divās daļās.

74 Pirmajā daļā ir ietverts tikai vienkāršs atgādinājums par tiesībām uz aizstāvību un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksu. It īpaši vispirms ir atgādinātas dažādās procesuālās tiesības, kas ir ikvienai personai, kura tiek turēta aizdomās vai pret kuru tiek veikta kriminālvajāšana kriminālprocesā saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 42. pantu. Turpinājumā, pirmkārt, ir atgādināts, ka saskaņā ar šī paša kodeksa 306. pantu jebkura sūdzība par izmeklētāja vai prokurora lēmumiem, darbību vai bezdarbību ir jāizskata izmeklēšanas tiesnesim vai vietējai tiesai, klātesot sūdzības iesniedzējam, tā advokātam vai viņa juridiskajam pārstāvim. Otrkārt, ir norādīts, ka minētā kodeksa 309. pantā ir precizēti izmeklēšanas tiesneša lēmumi, kas var tikt pārsūdzēti, ceļot prasību. Visbeidzot, ir precizēts, ka vairāki izmeklēšanas pasākumi, piemēram, mantas arests un apcietinājums, ir iespējami tikai ar izmeklēšanas tiesneša vai tiesas lēmumu.

75 Otrā daļa attiecas uz personas tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu aizsardzību tiesā piemērošanu katrai sarakstā iekļautajai personai. Runājot konkrētāk par prasītāju, ir precizēts, ka saskaņā ar Padomes lietas materiālos ietverto informāciju viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir tikušas ievērotas kriminālprocesā, uz kuru ir balstījusies Padome, kā to tostarp apliecina izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmums (skat. šā sprieduma 32. punktu).

76 Turklāt 2019. gada 5. marta vēstulē (skat. šā sprieduma 33. punktu) Padome, pirmkārt, ir vienīgi norādījusi, ka ĢP vēstulēs ir pierādīts, ka attiecībā uz prasītāju joprojām notiek process Nr. 113 un process Nr. 521 par valsts līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos, un, otrkārt, attiecībā uz prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu tā skaidri atsaucās tikai uz procesu Nr. 521, precizējot, ka no izmeklēšanas tiesas 2018. gada 5. oktobra lēmuma izrietot, ka šīs tiesības šajā lietā ir ievērotas. Šo tiesību ievērošana izrietot no apstākļa, ka minētais lēmums tika pieņemts pēc atklātas tiesas sēdes, kurā piedalījās aizstāvis. Turklāt ar to esot ticis uzskatīts, ka prasītājs ir minētajā kriminālprocesā aizdomās turētā persona, ka viņa vārds ir iekļauts "meklēto personu sarakstā", ka apsūdzības uzturētājs ir pierādījis saprātīgas aizdomas un ka ir pamats uzskatīt, ka viņš ir slēpies no iestādēm, kuras ir atbildīgas par pirmstiesas izmeklēšanu.

77 No tā izriet, ka, lai gan 2019. gada 5. marta vēstulē (skat. šā sprieduma 33. punktu) Padome ir minējusi arī procesu Nr. 113, tā prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu ir pārbaudījusi vienīgi attiecībā uz procesu Nr. 521.

78 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Padome nav pierādījusi, kādā mērā izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmums, kas ir tikai procesuāls akts, liecina par prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu procesā Nr. 521. Proti, kā ir atgādināts iepriekš 61. un 62. punktā, šajā lietā Padomei pirms lēmuma pieņemšanas par attiecīgo ierobežojošo pasākumu saglabāšanu bija jāpārbauda, vai Ukrainas tiesībaizsardzības iestāžu lēmums uzsākt un veikt krimināllizmeklēšanas par noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir saistīti ar valsts līdzekļu vai aktīvu piesavināšanos un amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, ir ticis pieņemts, ievērojot minētās prasītāja tiesības.

79 No šīs perspektīvas raugoties, izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmumu, kas ir pilnībā pakārtots procesam Nr. 521, vismaz formāli nevar identificēt kā lēmumu uzsākt un veikt izmeklēšanas procedūru, kas pamatotu ierobežojošo pasākumu saglabāšanu. Ņemot to vērā, ir pieļaujams atzīt, ka no

materiāltiesiskā viedokļa, tā kā šo lēmumu ir pieņēmusi tiesa, Padome to patiešām ir ņēmusi vērā kā faktisko pamatu, kas pamato attiecīgo pasākumu saglabāšanu. Tādējādi ir jāpārbauda, vai Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka šis lēmums liecina par prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu.

80 Pretēji Padomes apgalvotajam no izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmuma skaidri neizriet, ka šajā lietā prasītājam šīs tiesības būtu garantētas. Šajā ziņā, lai gan ir taisnība – kā Padome to uzsver 2019. gada 5. marta vēstulē (skat. šā sprieduma 33. punktu) –, ka minētais lēmums tika pieņemts atklātas tiesas sēdes noslēgumā, kurā piedalījās aizstāvis, un ka izmeklēšanas tiesnesis tajā secināja, ka prasītājs bija aizdomās turētais, ka viņš bija iekļauts "meklēto personu sarakstā", ka prokurors bija pierādījis saprātīgas aizdomas un ka bija pamats uzskatīt, ka prasītājs slēpjas no pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm, tomēr no lietas materiāliem neizriet, ka Padome būtu izvērtējusi informāciju, kuru prasītājs tai bija paziņojis ar savām 2018. gada 19. decembra un 2019. gada 4. februāra vēstulēm.

81 Proti, prasītājs ar apliecinošiem dokumentiem apgalvo, ka, pirmkārt, pretēji informācijai, ko ĢP bija sniedzis izmeklēšanas tiesnesim, viņa vārds nebija iekļauts starptautiskajā līmenī meklēto personu sarakstā, ko uztur Starptautiskā Kriminālpolicijas organizācija (Interpols) (turpmāk tekstā – "Interpola meklēto personu saraksts"), otrkārt, ka tiesas sēdē minētajā tiesā viņu nepārstāvēja viņa iecelti advokāti, bet gan pēc tiesas ierosmes iecelts advokāts, kurš nespēja nodrošināt pienācīgu aizstāvību, un, treškārt, ka nosacījumi aizmuguriskas procedūras rīkošanai šajā lietā nebija izpildīti un ka ar izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmumu bija pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo to nebija iespējams pārsūdzēt.

82 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka no lietas materiāliem neizriet, ka Padome būtu pārbaudījusi, cik lielā mērā tāds lēmums kā šajā lietā aplūkotais – kurš nevarēja tikt pārsūdzēts – ir saderīgs ar Kriminālprocesa kodeksa 42. pantu, kas ir īpaši minēts apstrīdēto aktu sadaļā par tiesībām uz aizstāvību un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (skat. šā sprieduma 74. punktu) un saskaņā ar ko aizdomās turētajai personai ir tiesības "pārsūdzēt izmeklētāja, prokurora vai izmeklēšanas tiesneša lēmumus, darbību vai bezdarbību".

83 Otrkārt, no lietas materiāliem neizriet, ka Padome, neraugoties uz informāciju, ko tai bija sniedzis prasītājs, būtu pārbaudījusi iemeslus, kuru dēļ prasītāju nebija pārstāvējuši viņa iecelti advokāti, bet gan advokāts, kurš bija iecelts pēc tiesas ierosmes.

84 Konkrētāk runājot, ir taisnība – kā to atgādina Padome –, ka 2019. gada janvārī atbildē uz Ukrainas iestādēm adresētu lūgumu, kas tostarp attiecās uz jautājumu, vai prasītāju izmeklēšanas tiesneša rīkotajā tiesas sēdē pārstāvēja advokāts, tā saņēma ĢP 2019. gada 22. janvāra vēstuli, kurā bija norādīts, ka prasītāja aizstāvību nodrošināja bezmaksas juridiskās palīdzības centra advokāts, kuru pēc savas ierosmes bija iecēlis izmeklēšanas tiesnesis. Tomēr ir jānorāda, pirmkārt, ka prasītājs savā 2019. gada 4. februāra vēstulē, kas nosūtīta Padomes noteiktajā termiņā, atbildot uz tās 2019. gada 25. janvāra vēstuli, sūdzas nevis par juridiskās pārstāvības neesamību, bet gan par to, ka viņu nepārstāvēja viņa ieceltie advokāti, un, otrkārt, ka Padomei ir apmierinājusies ar ĢP atbildi, kurā turklāt ir tikai lielā mērā atstāstīts izmeklēšanas tiesneša lēmums, reāli neņemot vērā apstākļus, kurus prasītājs ir norādījis attiecībā uz izmeklēšanas tiesneša veikto advokāta iecelšanu pēc savas ierosmes.

85 No izmeklēšanas tiesneša 2018. gada 5. oktobra lēmuma izriet, ka viņš bija informēts par prasītāja iecelta advokāta esamību, jo viņš apstiprina, ka ir tam paziņojis jauno lēmumu par aizdomām, kas tika pieņemts 2018. gada 6. martā. Šajos apstākļos Padome, kurai apstrīdēšanas gadījumā ir pienākums pierādīt pret attiecīgo personu izvirzīto motīvu pamatotību (šajā nozīmē skat. spriedumu. 2019. gada 26. septembris, *Klymenko*/Padome, C-11/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:786, 38. punkts un tajā minētā judikatūra), nav izpildījusi savu pienākumu pārliecināties, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību procesā Nr. 521 ir ievērotas.

86 Treškārt, no lietas materiāliem neizriet, pirmām kārtām, kāda ir informācija, uz kuru izmeklēšanas tiesnesis ir balstījies, lai uzskatītu, ka prasītāja vārds ir iekļauts Interpola meklēto personu sarakstā, un, otrām kārtām, kādi ir iemesli, kuru dēļ Padome šajā ziņā ir aprobežojusies tikai ar ĢP un izmeklēšanas tiesneša apgalvojumiem, neraugoties uz visiem dokumentiem, kurus tai bija iesniedzis prasītājs un kuri pierāda, ka viņa vārds nebija iekļauts Interpola meklēto personu sarakstā.

87 Turklāt šis pēdējais aspekts nav nenozīmīgs, izvērtējot prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu no Kriminālprocesa kodeksa 297.-4. panta viedokļa – minētajā pantā ir noteikts, ka iekļaušana to personu sarakstā, kuras tiek meklētas starpvalstu vai starptautiskā līmenī, ir viens no diviem nosacījumiem, kas prokuroram ir jāpierāda, kad tas lūdz atļauju aizmuguriskam procesam.

88 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2018. gada 5. oktobra lēmumā izmeklēšanas tiesnesis atsaucas uz abiem nosacījumiem, tomēr skaidri nelēma par nosacījumu, kas attiecas uz attiecīgās personas vārda esamību sarakstā. Runājot par ĢP, ir jākonstatē, ka tā 2019. gada 22. janvāra vēstulē vienīgi norāda, ka 2014. gada 5. jūnijā prasītāja vārds tika iekļauts meklēto personu starptautiskajā sarakstā un ka attiecīgā informācija tika ierakstīta Interpola ģenerālsekretariāta lietas materiālos, taču tā pēc tam tika bloķēta līdz sūdzības izskatīšanai saistībā ar prasītāja izvirzītajiem iebildumiem.

89 Ceturtkārt, runājot par prasītāja tiesību tikt tiesātam saprātīgā termiņā ievērošanu, no ĢP vēstulēm neizriet, kādēļ, ņemot vērā prasītāja ilgstošo prombūtni no Ukrainas teritorijas, par ko Ukrainas iestādes bija informētas, lūgums veikt lietas aizmugurisku izskatīšanu izmeklēšanas tiesnesim tika iesniegts tikai 2018. gada 9. jūlijā, proti, vairāk nekā četrus gadus pēc pirmstiesas izmeklēšanas uzsākšanas.

90 Tāpat ir jākonstatē, ka ĢP, atbildot uz Padomes 2019. gada 18. janvāra jautājumu, ir iesniegusi lēmuma par lietas aizmugurisku izskatīšanu pilno versiju un ka līdz apstrīdēto aktu pieņemšanai Padome nav nedz saņēmusi informāciju no Ukrainas iestādēm par procesa Nr. 521 virzību, ņemot vērā minēto lēmumu par atļauju veikt lietas aizmugurisku izskatīšanu, nedz uzņēmusies iniciatīvu pieprasīt šo informāciju no šīm iestādēm. Turklāt 2019. gada 22. janvāra vēstulē ĢP ir vienīgi norādījusi, ka pret prasītāju vērsts apsūdzības raksts tiks nosūtīts tiesai, tiklīdz aizstāvība būs iepazinusies ar notiekošā kriminālprocesa elementiem.

91 Runājot par argumentiem, kurus Padome esot izsecinājusi no citiem attiecībā uz prasītāju pieņemtiem lēmumiem (skat. šā sprieduma 53. punktu), ir jānorāda – kā tas jau tika izdarīts lietā, kurā tika pasludināts 2019. gada 11. jūlija spriedums *Klymenko*/Padome (T-274/18, EU:T:2019:509, 81. punkts), – ka tie iekļaujas kriminālprocesos, kuri pamatoja prasītāja vārda iekļaušanu un saglabāšanu sarakstā, un ir tikai pakārtoti tiem, jo tiem ir vai nu procesuāls, vai aizsardzības pasākumu raksturs.

92 Taču ar šādiem lēmumiem – kuri labākajā gadījumā var tikt izmantoti, lai pierādītu pietiekami nopietna faktiskā pamata esamību, proti, faktu, ka saskaņā ar iekļaušanas kritēriju pret prasītāju notiek kriminālprocesi, kas tostarp attiecas uz Ukrainas valstij piederošu līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos, – pašiem par sevi vien nav iespējams pierādīt, ka Ukrainas tiesībaizsardzības iestādes lēmums par minēto kriminālprocesu uzsākšanu un īstenošanu, uz kuru būtībā balstās ierobežojošo pasākumu saglabāšana pret prasītāju, tika pieņemts, ievērojot viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

93 Papildus tam, runājot par faktu, ka prasītājs esot atzinis, ka viņam 2017. gada 21. aprīlī ir bijusi piekļuve lietas materiāliem, kuri attiecībā uz viņu bija ĢP rīcībā, ir jākonstatē, ka tas ir nepieciešams, bet noteikti ne pietiekams nosacījums, lai uzskatītu, ka ir tikušas ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 88. punkts).

94 Katrā ziņā, pirmkārt, Padome nenorāda ne uz vienu apstrīdēto aktu pieņemšanas pamatā esošu lietas materiālu, no kura izrietētu, ka tā ir izvērtējusi Ukrainas tiesu nolēmumus, uz kuriem tā šobrīd atsaucas, un ka tā no šiem nolēmumiem ir varējusi secināt, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību un viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir tikušas ievērotas pēc būtības.

95 Papildus tam Padome arī nepaskaidro, kā šo nolēmumu esamība ļauj uzskatīt, ka ir tikusi nodrošināta attiecīgo tiesību aizsardzība, lai gan – kā prasītājs to ir norādījis Padomei nosūtītajās vēstulēs – process Nr. 521, kas ir norisinājies kopš 2014. gada marta un attiecas uz rīcību, kura esot veikta laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam, joprojām ir pirmstiesas izmeklēšanas stadijā un nav ticis pēc būtības nodots izskatīšanai Ukrainas tiesā, bet tai ir tikuši nodoti, lielākais, vien procesuāli jautājumi.

96 Hartas 47. panta otrajā daļā, kas ir mēraukla, pēc kuras Padome izvērtē tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu, ir paredzēts, ka ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu un atklātu lietas izskatīšanu saprātīgos termiņos neatkarīgā un objektīvā iepriekš ar likumu izveidotā tiesā (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

97 Ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst ECPAK garantētajām tiesībām, kādas ir 6. pantā paredzētās tiesības, šo tiesību nozīme un apjoms saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu ir tāds pats kā ECPAK noteiktajām tiesībām.

98 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, interpretējot ECPAK 6. pantu, pirmkārt, ECT ir norādījusi, ka saprātīga termiņa principa mērķis ir tostarp aizsargāt apsūdzēto personu pret pārmērīgu procesa ilgumu un izvairīties no tā, ka šī persona pārlieku ilgi paliek neziņā par tā iznākumu, kā arī no kavējumiem, kas var apdraudēt tiesvedības efektivitāti un uzticamību (skat. ECT, 2015. gada 7. jūlijs, *Rutkowski* u.c. pret Poliju, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, 126. punkts un tajā minētā judikatūra). Otrkārt, ECT jau ir norādījusi, ka šī principa pārkāpums var tikt konstatēts it īpaši tad, kad kriminālprocesa izmeklēšanas stadijai ir raksturīgi vairāki neaktīvi posmi, kuros ir vainojamas iestādes, kuru kompetencē ietilpst šī izmeklēšana (šajā nozīmē skat. ECT, 2004. gada 6. janvāris, *Rouille* pret Franciju, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, 29.–31. punkts; 2007. gada 27. septembris, *Reiner* u.c. pret Rumāniju, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, 57.–59. punkts, un 2012. gada 12. janvāris, *Borisenko* pret Ukrainu, CE:ECHR:2012:0112JUD002572502, 58.–62. punkts).

99 Tāpat no judikatūras izriet, ka tad, kad attiecībā uz personu vairāku gadu garumā ir noteikti ierobežojoši pasākumi, un tas būtībā notiek tādas pašas ĢP veiktas pirmstiesas izmeklēšanas dēļ, Padomei ir padziļināti jāizvērtē jautājums par varbūtējiem šīs personas pamattiesību pārkāpumiem, ko pieļāvušas Ukrainas iestādes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 30. janvāris, *Stavytskyi*/Padome, T-290/17, EU:T:2019:37, 132. punkts).

100 Tāpēc izskatāmajā lietā Padomei vismaz bija jānorāda iemesli, kuru dēļ tā, neraugoties uz iepriekš 95. punktā izklāstītajiem prasītāja argumentiem, varēja uzskatīt, ka viņa tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – kas acīmredzami ir pamattiesības – Ukrainas tiesībaizsardzības iestādēs ir tikušas ievērotas saistībā ar viņam izvirzītās apsūdzības izskatīšanu saprātīgā termiņā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 87. punkts).

101 Tātad, ņemot vērā lietas materiālus, nevar secināt, ka pierādījumi, kas bija Padomes rīcībā apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanas laikā, tai būtu ļāvuši pārbaudīt, vai Ukrainas tiesībaizsardzības iestāžu lēmums tika pieņemts, ievērojot prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un uz viņa lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā.

102 Turklāt šajā ziņā ir arī jānorāda, ka judikatūra – saskaņā ar kuru, pieņemot tādu lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu kā to, kas attiecas uz prasītāju, Padomei vai Savienības tiesai ir jāpārbauda nevis izmeklēšanu, kas Ukrainā tiek veiktas pret personu, uz kuru attiecas šie pasākumi, pamatotība, bet gan vienīgi lēmums par līdzekļu iesaldēšanu, ņemot vērā dokumentu vai dokumentus, uz kuriem ir balstīts

šis lēmums, – nevar tikt interpretēta tādējādi, ka Padomei nav jāpārbauda, vai trešās valsts lēmums, ar kuru tā plāno pamatot ierobežojoša pasākuma pieņemšanu, ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).

103 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, nav pierādīts, ka Padome pirms apstrīdēto aktu pieņemšanas ir pārbaudījusi, vai Ukrainas tiesībaizsardzības iestādes procesos, uz kuriem tā pamatojas, ir ievērojušas prasītāja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. No tā izriet, ka, nolemjot saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā.

104 Šādos apstākļos ir jāatceļ apstrīdētie akti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, neizvērtējot citus viņa izvirzītos pamatus un argumentus.

105 Attiecībā uz Padomes pakārtoti iesniegto lūgumu (skat. šā sprieduma 43. punkta trešo ievilkumu), kas būtībā ir vērsts uz to, lai tiktu saglabāta spēkā Lēmuma 2019/354 iedarbība līdz termiņa, kas ir paredzēts apelācijas sūdzības iesniegšanai, beigām un gadījumā, ja tiktu iesniegta apelācijas sūdzība – līdz nolēmuma pieņemšanai par to, pietiek norādīt, ka Lēmums 2019/354 radīja sekas tikai līdz 2020. gada 6. martam. Līdz ar to minētā lēmuma atcelšana ar šo spriedumu neietekmē laikposmu pēc šī datuma, un tādējādi par šī lēmuma iedarbības saglabāšanu spēkā nav jālemj (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūlijs, *Klymenko*/Padome, T-274/18, EU:T:2019:509, 93. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par tiesāšanās izdevumiem

106 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/354 (2019. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/352 (2019. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl *Oleksandr Viktorovych Klymenko* vārds ir atstāts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kurām tiek piemēroti šie ierobežojošie pasākumi.

2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Spielmann Spineanu-Matei Mastroianni

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 25. jūnijā.

[Paraksti]